CINE VA REPREZENTA EUROPA?

ÎN LUPTA PENTRU MEXICO 70

GRUPA I: Totul depinde de România

Începem astăzi prezentarea situației din grupele preliminare din Europa. Asupra primei grupe, aceea din care face parte reprezentativa noastră nu ne vom opri decît pentru a sublinia faptul că totul depinde în primul rînd de echipa noastră și că meciurile de la 12 și 15 octombrie — reconsiderînd avantajul terenului propriu — pot face din partida România—Grecia o veritabilă finală a grupei, a cărei situație la ora actuală se prezintă astfel :

MECIURI DISPUTATE

12.X	1968, Basel :	**Elveția—Grecia**	1—0 (1—0)	(38.000)
27.X		Lisabona : **Portugalia—România**	3—0 (2—0)	(35.000)
23.XI		București : **România—Elveția**	2—0 (0—0)	(19.000)
11.XII		Atena : **Grecia—Portugalia**	4—2 (2—1)	(37.000)
16.IV	1969,	Lisabona : **Portugalia—Elveția**	0—2 (0—2)	(20.000)
16.IV		Atena : **Grecia—România**	2—2 (0—0)	(38.000)
4.V		Porto : **Portugalia—Grecia**	2—2 (0—0)	(25.000)
14.V		Lausanne : **Elveția—România**	0—1 (0—1)	(29.000)

GOLGETERII : Dumitrache (R) 3 goluri ; Jacinto, Eusebio (P), Dedes, Sideris (G), Vuilleumier (E) 2 goluri; Quentin (E), Jacinto Joao, Peres, Augusto (P), Domide (R), Papaioanou, Botinos, Efetheakis (G) 1 gol ; **autogoluri** : Torres (P) pt. Grecia, Michaud (E) pt. România.

PROGRAMUL VIITOR

12.X : România—Portugalia
15.X : Grecia—Elveția
2.XI : Elveția—Portugalia
16.XI : România—Grecia

CLASAMENTUL

1. România	4	2	1	1	5—5	5
2. Grecia	4	1	2	1	8—7	4
3. Elveția	4	2	0	2	3—3	4
4. Portugalia	4	1	1	2	7—8	3

GRUPA II: Decizia, la 14 septembrie

Spre deosebire de grupa noastră, în cea de a II-a (Cehoslovacia, Ungaria, Danemarca și Irlanda) se pare — cel puțin pînă acum — că lupta pentru primul loc și, deci, pentru calificarea la turneul final se limitează la un duel **Cehoslovacia—Ungaria**. Teoretic și **Danemarca** păstrează o șansă, avînd de disputat încă două partide (una cu Irlanda), care a fost întreruptă în decembrie din cauza ceții în min. 31 și F.I.F.A. nu a luat încă o decizie dacă se reprogramează sau se continuă, și alta cu **Ungaria**. Dar, cum danezii trebuie să le susțină în deplasare, este puțin probabil că ei vor putea amenința poziția fruntașă deținută în prezent de **Cehoslovacia**. Încît, tot partida de la 14 septembrie (**Cehoslovacia—Ungaria**) va decide. În caz de victorie, **Cehoslovacia** va fi virtual calificată pentru că meciul următor îl susține, cu Irlanda, tot acasă. (Bineînțeles dacă irlandezii nu vor repeta isprava din preliminariile ultimei ediții a campionatului Europei, cînd au învins Cehoslovacia chiar pe terenul acesteia și au oferit calificarea echipei... Spaniei !) Dacă însă, selecționata maghiară va reuși un meci nul, atunci este posibil un baraj între cele două formații, potrivit regulamentului, pe teren neutru, cu prelungiri în caz de egalitate după 90 de minute. Dar, iată cum stau lucrurile în grupă :

MECIURI DISPUTATE

25.IX.	1968, Copenhaga :	**Danemarca—Cehoslovacia**	0—3 (0—2)	(31.000)
20.X		Bratislava : **Cehoslovacia — Danemarca**	1—0 (1—0)	(15.000)
1.XII		Dublin : **Irlanda—Danemarca**	1—1 într.	(24.000)
4.V	1969,	Dublin : **Irlanda — Cehoslovacia**	1—2 (1—1)	(30.000)
25.V		Budapesta : **Ungaria—Cehoslovacia**	2—0 (1—0)	(75.000)
29.V		Copenhaga : **Danemarca—Irlanda**	2—0 (1—0)	(27.000)
8.VI		Dublin : **Irlanda—Ungaria**	1—2 (0—1)	(20.000)
15.VI		Copenhaga : **Danemarca—Ungaria**	3—2 (2—2)	(51.000)

CLASAMENTUL

1. Cehoslovacia	4	3	0	1	6—3	6
2. Ungaria	3	2	0	1	6—4	4
3. Danemarca	4	2	0	2	5—6	4
4. Irlanda	3	0	0	3	2—6	0

PROGRAMUL VIITOR

14.IX : Cehoslovacia—Ungaria
7.X : Cehoslovacia—Irlanda
22.X : Ungaria—Danemarca
5.XI : Ungaria—Irlanda

GOLGETERII : Ole Sörensen (D) 3 goluri ; Jokl (C), Dunai II, Bene (U) 2 goluri ; Kuna, Hagara, Kabat, Adamec (C), Albert, Farkas (U), Rogers, Givens (I), Lefevre și Olle Madsen (D) 1 gol.

O TRECERE ÎN REVISTĂ A REPREZENTATIVELOR SOVIETICE

Pe stadionul din **Lujniki** (Moscova) s-a desfășurat cu cîtva timp în urmă un turneu a patru selecționate sovietice de fotbal : **echipa primă a U.R.S.S.** (care participă la preliminariile campionatului mondial), **echipa secundă („olimpică"), reprezentativa de tineret** (alcătuită pentru prima oară) **și cea de juniori** (formată pe scheletul echipei care a evoluat la **Turneul U.E.F.A.**). Iată, mai jos, o serie de considerații ale maestrului emerit al sportului, **VICTOR DUBININ**, membru al colegiului de antrenori al Federației sovietice de fotbal.

„Turneul celor 4" n-a fost organizat întîmplător. Antrenorul principal al lotului sovietic, **Gavril Kacialin**, dorea de mult să se organizeze acest turneu, considerîndu-l ca o etapă importantă în pregătirea selecționatei **U.R.S.S.** în vederea primului joc din preliminariile campionatului mondial. De ce tocmai în vederea primului joc ? Pentru că prima adversară, echipa **Irlandei de Nord** — de două ori victorioasă în fața Turciei — este o formație puternică, care va constitui pentru noi un adversar redutabil. Anumite particularități ale jocului selecționatei **Irlandei de Nord** au fost luate ca bază în stabilirea conținutului tactic al „turneului celor 4" ca și în alcătuirea formației echipei noastre prime.

Cum s-a desfășurat acest turneu la care au luat parte reprezentanții a patru generații ale vîrfurilor fotbalului nostru ? **Turneul** s-a disputat după formula: două semifinale, un meci pentru locurile 3—4 și finala pentru locurile 1—2 (totul disputat într-o singură zi, în meciuri de 2 reprize a cîte 30 minute). Așteptările noastre de a vedea jocuri interesante au fost în mare măsură împlinite. La aceasta au contribuit o serie de împrejurări. Mă refer în primul rînd la faptul că jucătorii au fost eliberați de presiunea jocului pentru puncte, care — în anumită măsură — înhibă posibilitățile creatoare ale fotbaliștilor în unele meciuri de campionat; în al doilea rînd, la faptul că alegerea datei turneului, la începutul verii, corespundea cu perioada cînd jucătorii noștri sînt aproape de forma lor cea mai bună.

Și mai era o împrejurare, aceasta legată de întîlnirea cu echipa **Irlandei de Nord.** Noi credem că putem, și chiar fără deosebite eforturi, să nu pierdem această întîlnire, aplicînd binecunoscuta la noi schemă defensivă, cu „libero" și cu marcajul strict, om la om, **al unor atacanți ca Best și Doogan.** Dar nu e deajuns să nu pierdem— trebuie să și cîștigăm. E greu de presupus că într-o asemenea variantă tactică, un atac redus numeric și lipsit de un sprijin sistematic al liniilor dinapoi, ar putea să străpungă apărarea destul de puternică a viitorilor noștri adversari. De aceea, echipelor participante **la turneu li s-a dat o orientare ofensivă.** În apărare n-am mai întîlnit pe „libero" și marcajul om la om, nu ne-au mai plictisit ochii acele cupluri de adversari care aleargă împreună pe tot terenul în meciurile de campionat și n-am mai asistat la acele eforturi disperate a doi-trei atacanți care încearcă să spargă zidul defensiv din fața porților.

Calculele lui Kacialin s-au dovedit juste și nu ni s-a mai oferit un fotbal ca în meciurile de campionat. Am văzut în schimb o largă dispersare a jucătorilor pe tot terenul. S-au putut distinge clar liniile echipelor, mișcarea jucătorilor în cadrul acestor linii, sprijinul reciproc dintre linii. Am urmărit — ceea ce nu mai văzusem de mult — spectaculoase atacuri pe flancuri, realizate nu de jucători care se aflau întîmplător pe aripă, ci de către specialiști ai acestui post. Am putut vedea atacuri pe front larg ale înaintașilor, activ sprijiniți de linia mediană, am înregistrat faze interesante la porți. Dacă vom adăuga la acestea o mare precizie în pase și în șuturi, am putea aprecia că am fost martorii unui fotbal adevărat. Și în primul rînd acest fotbal a fost demonstrat de echipa reprezentativă a U.R.S.S.

În general, echipei primă i-a reușit totul, inclusiv șuturile pe poartă. „Duetul" gruzin **Metreveli-Iliadi** a părut bine pus la punct. **Evriujihin** a realizat cu succes cîteva atacuri pe aripă, excelent servit de pasele lui **Munteanu.** De fapt, nu putem obiecta nimic echipei prime, după acest turneu. Deși în formația ei s-au efectuat sensibile schimbări față de anul trecut. **Ponomarev**, după o absență îndelungată, și-a reocupat postul de fundaș dreapta, deși în campionat el n-a jucat prea mult. Selecționarea lui poate fi privită ca o confirmare a intențiilor ofensive ale lui **Kacialin.**

Linia mediană a reprezentativei a avut alcătuirea **Iliadi-Esikov-Munteanu**, la primul meci; dar în cel următor, cu echipa olimpică, ea a fost modificată: **Esikov-Hurțilava-Munteanu.** S-au produs schimbări și în linia de fundaș (**Ponomarev - Șesternev - Hurțilava - Dzodzuașvili** și apoi, **Ponomarev-Șesternev-Kaplicinii-Zikov**), iar în atac locul lui **Evriujihin** a fost ocupat de **Hmelnițki.**

Cui vor trebui acordate preferințele ? În trecut această problemă se rezolva prin urmărirea candidaților în meciurile de campionat. Principiul ar fi just, dar aceasta constituie doar ciorna unei munci. Dacă jucătorul urmărit nu e un fotbalist de mare clasă, îi poți aprecia doar aproximativ calitățile în două-trei meciuri de campionat împotriva unor adversari de valori diferite. Cu totul altfel e dacă această ciornă este perfecționată, oferindu-se candidaților condiții egale de comparație unul cu altul, într-o probă în care își pot demonstra toate calitățile.

MICROPORTRET — Wlodzimierz LUBANSKI

Spre deosebire de numeroși fotbaliști europeni, a căror celebritate începe din turneele de juniori U.E.F.A. sau altele similare, fabuloasa carieră a blondului **Wlodzimierz Lubanski** a început în echipa sa de club, **Gornik Zabrze**, și în națională poloneză. Dacă Lubanski s-a impus pentru prima oară într-un meci contra juniorilor Ungariei (cînd avea 15 ani !), marcînd golul victoriei, iată că numai un an mai tîrziu, debutează în echipa națională, jucînd contra Norvegiei și marcînd din nou un gol decisiv. De altfel, tînărul atacant polonez a înscris pînă acum un număr de 23 de goluri în națională și peste 100 în Divizia A a țării sale.

S-a născut la 28 februarie 1947. S-a format la Gornik, echipa minerilor din Zabrze și a rămas fidel acestei echipe. Este înalt de 1,70 m și cîntărește 76 kg. Căsătorit de doi ani, Lubanski este tatăl unei fetițe de 7 luni. A figurat între primii 10 sportivi ai anului trecut, la ancheta organizată de ziarul „Przeglad Sportowy", onoare deosebită dat fiind faptul că în Polonia preferințele marelui public merg, în general, către boxeri și atleți. Este golgeterul campionatului polonez (22 de goluri).

Calitățile lui Lubanski sînt multiple. Excelent realizator, el posedă un șut puternic și precis cu ambele picioare, reia excelent cu capul. Dribler excelent, adevărat maestru al acțiunilor individuale, colaborează fructuos și cu partenerii de linie ofensivă. E foarte serios, sobru, nu fumează, nu consumă alcool, este deosebit de atent cu condiția sa fizică, mereu perfectă. Are un caracter deschis, jovial, este bun camarad în cadrul echipei și în viața particulară, nu ridică niciodată probleme antrenorilor.

Ținînd seama de cei 22 de ani ai săi, e ușor să-i pronosticăm o carieră mare.

Jucătorul nr. 1 al Poloniei, **Lubanski**, deține, la numai 22 de ani, numeroase succese în palmaresul său.

REVEDERE CU LAUSANNE

UN 0—1 CARE NU SE UITĂ UȘOR...

...Lausanne. O lună și jumătate după victoria României în fața lui Elveției. Merg agale pe Avenue de la Gare, *aflată în prelungirea lui* Avenue Louis Ruchonnet. *Atmosferă calmă, caracteristică Elveției. Soare blînd, călduț. Mașinile vijîie în sus și în jos, dar pe trotuare pietonii merg liniștit, cu o... lene prevestind vacanța.*

Trec de Poștă și, la nr. 33, o splendidă construcție se înalță spre vămile cerului. Oțel, beton, sticlă și aluminiu. Pe placa de la intrare citesc că aci se află „cetatea" presei din Lausanne. *Așadar, confrați. Curioziatea profesională și dorința de a cunoaște care este starea de spirit în fotbalul elvețian înaintea bătăliilor din toamnă, ne-au făcut să ne îndreptăm pașii spre intrare. Sîntem conduși la „Feuille d'avis", cotidianul cu cel mai mare tiraj din Lausanne. La intrare ni se amintește că este fondat în 1762.*

Forfota caracteristică unei redacții. De peste tot se aude tăcănitul neîncetat al mașinilor de scris și al telexurilor. Sîntem conduși, firește, la redacția sportivă unde, din prima clipă, ne frapează o fotografie imensă, pe aproape o jumătate de perete, o fotografie pe care o cunosc și cititorii români : Michaud cu genunchii îndoiți, avîndu-l lîngă el pe Lucescu, cu piciorul întins. Deci clipa în care balonul împins de fundașul elvețian l-a depășit pe Prosperi ; sîntem deci, cu cîteva zecimi de secundă înainte ca tăbela de marcaj a stadionului olimpic să arate 1—0 pentru România. Dl. Michel Busset, *din cadrul redacției sportive, aflînd că sînt român își explică interesul pe care îl arăt fotografiei :*

— *Ați avut noroc că ați mai găsit-o aci ; chiar ieri discutam cu colegii mei s-o scoatem, ca să uităm cosmarul care ne apasă de la 14 mai. Încercăm să uităm acest 0—1, așa cum dv., românii, încercați să uitați acel 1—7. Dar putem ? Elveția a fost prezentă la opt din cele nouă turnee finale ale campionatelor mondiale de fotbal disputate din 1930 și pînă acum. Vom lipsi tocmai la Mexic ? Situația noastră e foarte grea, pe cînd dv. aveți două meciuri acasă. Dar, apropos, cum de ați pierdut cu 4—0 în fața grecilor, la ăneret ?*

Întrebarea m-a descumpănit. Nu cunoșteam, atunci, rezultatul finalei „Cupei Balcanice" și nici n-am știut ce să răspund.

Între timp, este adusă o colecție „Feuille d'avis". Zile de-a rîndul, pagini întregi au fost dedicate partidei de la 14 mai. S-au încrucișat tot felul de păreri ; s-au emis cele mai diverse ipoteze asupra cauzelor înfrîngerii ; s-au pus paginile la dispoziția lui Ballabio *pentru a explica tactica folosită de echipa urmașilor lui* Wilhelm Tell *în acel meci cu România. Concluzia ? I se imputa selecționerului elvețian sistemul de joc preconizat pentru meciul în cauză.*

— *Și acum, ne spunea dl.* Marc Mayor, *mai primim scrisori de la cititori cu referire la meciul disputat în compania României...*

„Gazette de Lausanne", un alt cotidian de limbă franceză a cerut înlocuirea lui Ballabio *pentru că s-a arătat atît de naiv încît s-a lăsat prins în cursa deschisă de români". Adică exact ideea pe care o emisese cu o zi înainte, la* Basel, *dl. Christian Fehlbaum, conducătorul unei farmacii din apropierea gării, aflînd că sînt gazetar sportiv din* România.

...Geneva. Cu un vaporaș, facem înconjurul lacului Leman. Admirăm panorama Alpilor, admirăm „jet d'eau"-ul din apropierea insulei lui Jean-Jacques Rousseau. *Dl.* Maurice Chavan, *conducătorul vaporașului, a fost și el printre cei 50.000 de spectatori din acea seară, de neuitat pentru noi, românii (ca și pentru elvețieni !) și își amintește și acum de jocul reușit de tricolori. „Ați avut atunci, în teren, cîțiva jucători de clasă. Nr. 11 (n.r. — Lucescu), nr. 6 (n.r. — Dan Coe) și un mijlocaș al cărui număr nu mi-l mai amintesc, au făcut jocul dv.". Discuția noastră a atras și alți turiști printre care pe* M. A. Hof, *funcționar la S. A. Ebauches, pe* Emile Grêt, *turnător la Kugler, pe* A. Gogniot, *șofer la Întreprinderea de lucrări publice din Lausanne. Cu toții vedeau ca viitoare cîștigătoare a grupei reprezentativa României, căreia îi adresau urări de succes pentru Mexic.*

Deci, la mai bine de 45 de zile de la victoria noastră asupra reprezentativei țării cantoanelor, impresiile au rămas deosebit de puternice. Și nu numai atît : la fel de întipărită în mintea celor cu care am discutat, fie că erau gazetari de specialitate sau spectatori din tribună, a rămas și calitatea jocului demonstrat în acea seară de mai de cei 11 băieți veniți de pe malurile Dîmboviței pe cele ale Lemanului pentru a cuceri gloria sportivă și... biletele de avion pentru Mexic.

...Mi-a lăsat însă un gust amar acea întrebare pe care mi-a adresat-o dl. Michel Busset *referitoare la rezultatul dintre echipele de tineret ale României și Greciei...*

Mircea TUDORAN